

VYSOKÉ UČENÍ TECHNICKÉ V BRNĚ

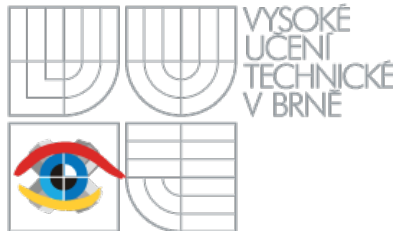
BRNO UNIVERSITY OF TECHNOLOGY

FAKULTA VÝTVARNÝCH UMĚNÍ

FACULTY OF FINE ART

ATELIÉR MALÍŘSTVÍ 3
STUDIO PAINTIG 3

FAKULTA
VÝTVARNÝCH
UMĚNÍ

BEZ NÁZVU (PORTRÉT J.K.)
UNTITLED (PORTRAIT OF J.K.)

BAKALÁŘSKÁ PRÁCE
BACHELOR'S THESIS

AUTOR PRÁCE
AUTHOR

MARTIN CÁB

VEDOUcí PRÁCE
SUPERVISOR

doc. VÁCLAV STRATIL, Prom. Ped.

OPONENT PRÁCE
OPPONENT

MgA. TOMÁŠ HODBOŤ

BRNO 2015

DOKUMENTACE VŠKP

OBSAH:

OBRAZOVÁ ČÁST	s. 3
TEXTOVÁ ČÁST (PÍSEMNÁ OBHAJOBA)	s. 4

OBRAZOVÁ ČÁST

K obhajobě byl předložen 1 obraz (1 realizace, skici).

Martin Cáb, ol.na plátně, 160x135, obraz, 2015 (nedokončeno, rozmalováno)

TEXTOVÁ ČÁST (PÍSEMNÁ OBHAJOBA)

Ve své závěrečné bakalářské práci zpracovávám portrét Ježíše Krista. Vzhledem k historickému vývoji křesťanské ikonografie se jedná o abstraktní pojetí, ve kterém je Kristus znázorněn pouze jednoduchými konkrétními prvky, které jsou signifikantní pro jeho osobnost jak v rovině obecné, tak především v mé osobní. Celé téma je ve výsledku soustředěno pouze do jednoho jediného obrazu, a to z toho důvodu, aby vzhledem k velkoleposti tématu nedocházelo k rozmělnění a vše bylo exponováno na jeden formát. Výsledný obraz má rozměry 160x135 cm, jde o kombinovanou techniku kresby a olejomalby. Tento portrét si ve svém výsledku nese za cíl znázornit Krista především jako člověka, který byl ve své době v podstatě „anarchista“, což je podstatným momentem pro přenos do dnešní doby i vzhledem k neaktuálnosti tohoto tématu v současném světě výtvarného umění.

Základním důvodem pro ztvárnění portrétu Ježíše Krista je samozřejmě můj osobní vztah ke křesťanským kořenům, v nichž jsem od dětství na jihomoravském Slovácku vyrůstal a nemám potřebu se s nimi tajit; zároveň se jich také nedokážu zbavit. Nepovažuji se však za umělce, který by se mohl řadit do kontextu současného křesťanského umění, moje dosavadní práce nebyly ve věcech víry a náboženství nikdy explicitní, tím ale nepopírám možnosti konotace s těmito obsahy. Z tohoto důvodu se také stala možnost uchopení tématu výzvou. Evropské umění bylo staletí služebníkem ideologii křesťanského náboženství, teprve od nástupu průmyslové revoluce v 19. století se téma křesťanství začalo ze světa umění razantně vytrácet, pochopitelně: „Bůh je mrtev“, jak řekl Nietzsche. Vztah umělce a víry se ve výtvarných projevech během 20. století postupně abstrahoval. Samozřejmě že nelze opomenout autory, kteří s tématem křesťanství pracovali, v kontextu českého umění to byli především Josef Váchal, Alén Diviš, Bohuslav Reynek, Mikuláš Medek nebo Jaroslav Šerých. Ze současnosti mě napadá třeba Blanka Jakubčíková nebo George Radojčić. Mě osobně vždycky zajímalo být nablízku člověku, který svoji víru žije i přes tvorbu. Tím je pro mě Václav Stratil, kterého jsem si taky vybral za svého pedagoga. V nedávné době jsem v ateliéru spatřil poprvé Václavův obraz, na kterém je ukřižovaný Kristus s nápisem „bolí ale neva“. Tento slogan by se určitým způsobem dal považovat za obsahový background mého obrazu. Zároveň tak jde i o komunikaci ve věcech víry s mým pedagogem.

Jak sem se již zmiňoval v úvodu – portrét má charakter Krista ve dvou rovinách, a to právě díky nepřímému realistickému vykreslení. Skrze užití základních symbolů tak navazuje na podstatu znázornění Pantokratora – vládce v raně křesťanském umění. Mám konkrétně na mysli zobrazování očí v křesťanské ikonografii, kde je má Kristus zpravidla výrazně rozdílné. Jedno oko symbolizuje krutovládce a soudce, druhé oko jako milostiplného spasitele. Tento dualismus bude také obsažen v mém portrétu, ovšem ne tak přímočaře skrze oči, ale díky jednoduchému užití určitých tvarů. To je dejme tomu jeden z aspektů, jak chápat Krista v obecné rovině – jako božího syna a spasitele. Z osobní roviny však vnímám Krista jako člověka a největšího pankáče. Punk jsem osobně vždycky vnímal (mimo historicky zaškatulkované souvislosti) především jako projev a způsob hledání blízkosti člověka, že skrze provokativní formy a agrese tak atakuje na blbosti světa a osamění jedince. Ježíše jako pankáče vnímám především proto, že se nebál říct kurvě, že ji má rád a pokrytce dokázal poslat do prdele. Tento aspekt je právě důležitý na mé osobní rovině vůči Kristu jako člověku, což je naprosto uplatnitelné i v dnešní době. Neaktuálnost tohoto tématu se tedy o to více stala další výzvou pro zpracování.